

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
આ પ્રચારકે ભાષણોમાં માત્ર કાકડા ફોડવા છે, નો વિષય સરદસમાં માત્ર ફટાકડા ફોડવા છે! નયાવ્યાં માંડડાં લાકડીની ઘાકે આ મહારીએ - સમજે ન 'રસર'માં, 'કીટલી' એ કપલાં તોડ્યાં છે.

કરવાં નહીં - એ સમજે છે
'નિવેદન' - જ્ઞાનતી 'યુદ્ધ નિષ્પાત' - પણ
સમજ વિના... વ્યો ! ચપરાસી ?!

હાઈકુ

ચિંતન
વૈશ્વદેવી વર્યાસ આરભવ્યં શુદ્ધા ભવન્તઃ શુચયઃ પાવકાઃ ।
અતિકામન્તો દુરિતા પદાનિ શતં દિમાઃ સર્વવીરા મદેમ્ ॥
ઉપરોક્ત શ્લોક અર્થવેદ લેવામાં આવેલ છે. આપણા વિચાર સંવેદ શુદ્ધ તથા પવિત્ર રહે. આપણે બીજાઓને પણ કુમાર્ગથી બચાવવાનો સમાજ તરફ લઈ જઈએ કે જેથી બધા મળીને પૂર્ણ આયુષ્ય પ્રાપ્ત કરે. સમાજસેવાની સર્વોત્તમ રીત એ જ છે કે લોકોના વિચારો તથા પ્રવૃત્તિઓને નીચ સ્થિતિમાંથી બહાર કાઢી શ્રેષ્ઠતાની દિશામાં વાળવામાં આવે. આત્મવિશ્વાસનો એક જ સ્તરો છે કે આપણે પોતાની આત્મીયતાની વ્યાપક કરીએ. બીજાના સુખને આપણું સુખ અને બીજાઓના દુઃખને આપણું દુઃખ માનીને કંઈક એવું વિચારીએ તથા કરીએ કે જેનાથી બીજાઓનું દુઃખ ઘટે અને સુખ વધે. ધૈર્યશક્તિ પવિત્રતામાં અમર્યાદિત શક્તિ હોય છે ત્યારે નિષ્પક્ષ અને તટસ્થ ભાવથી સ્થિતિની મોજથી શક્ય થાય છે, અને જે પણ નિષ્પક્ષ લેવામાં આવે છે તે સર્વદિલકારી હોય છે.

- સુવિચાર**
- જિસ કિતાબ મેં ઓર ત કો પઢાં કરને કા હુકમ હે, ઉસ કિતાબ મેં મર્દ કો ન જરૂરે નીચે અર્ધમાં કા ભી હુકમ હે... - ઈનાયાત ખાન
 - મૌનથી કહેવાય એવું મુખથી ના કહેવાય, દિલથી દેવાય એવું હાથથી ના દેવાય... - ચિત્તલેખા
 - જે સંબંધમાં દુઃખ વહેંચવાની હરિકાઈ યાલતી હોય ત્યાં ખુદ વિધાતા પણ સુખની લ્હાણી કરવા નીકળે છે - એસ. ભદ્રાચાર્ય
 - પોતાની દારકા બનાવવી હોય તો, જીતેલી મથુરા છોડવાનું સાહસ જોઈએ - મુંબઈ સમાચાર
 - 'મેચ્યોર' હોવું એ પણ બહુ મુશીબતનું કામ છે, આપણી આંખોને કાબુમાં રાખીને બીજાની લુછવાની - દુર્ગાદાસ
 - કરો યુદ્ધ જાત સાથે, ખાલી વાતોમાં શું દસ છે ? ન જાતાય દુનિયા તો શું ? ખુદ ને જાતાય તો ય બસ છે - કીર્તિદાન ગઢવી
 - આજનું ઓષધ : ગાજર ને વાટીને પેટમાં મીઠું ઉમેરીને તે પેટ ખરજવા ઉપર લગાડવાથી ખંજવાળ મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
ભારતના મહાપુરુષ નવી રીતે ધર્મનું પ્રતિપાદન કરતા હોવાથી તેમની સામે વિરોધનો વંટોળ ઊઠ્યો હતો. એક મોટી સભામાં તેમણે વ્યાખ્યાન આપ્યું અને ત્યાં સભામાં થોડાક લોકોએ એ વિચારધારાનો વિરોધ કરવા માટે ધૂળ ઉડાડવા માંડી. આ જોઈને વ્યાખ્યાન આપનાર વિભૂતિ જાણે કંઈ બન્યું જ નથી એમ હિમાલયની જેમ અડગ અને પૃથ્વીની જેમ સહનશીલ બનીને ઊભા રહ્યા. એ સભામાં તેમના ટેકેદારો અને શુભેચ્છકો પણ હતા. વિરોધીઓનું આવું વિચિત્ર વર્તન જોઈ તેમને ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. અને તેઓ પેલા વિરોધીઓને સબક શીખવાડવા મહાપુરુષની પાસે પરવાનગી માગવા આવ્યા. મહાપુરુષે આંખના ઈશારાથી જ શુભેચ્છકોને શાંત રહેવા કહ્યું. છેવટે એક શુભેચ્છકે મહાપુરુષને પૂછ્યું, 'આપ કેમ ચૂપચાપ આ બધું સહન કરી લો છો ? અમને આજ્ઞા આપો તો આ વિરોધીઓને હમણાં જ સીધા ધોર કરી આપીએ.' મહાપુરુષે કહ્યું, 'ભાઈ હું તો આર્યસમાજરૂપી બીગીયાનો માળી હું તેમ સમજો કે માળીને છોડવું જાન કરવા માટી-ખાતર આપે છે. એટલે મારે તો ઉપરથી તેમનો ઉપકાર માનવો જોઈએ.' આ વંદનીય વિભૂતિ હતા આર્યસમાજના સ્થાપક અને 'સત્યાર્થ પ્રકાશ' પુસ્તકના લેખક સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતી.

મા ની સાથે જોડાયેલી અપેક્ષાઓમાંથી મુક્તિ આપી અને વ્યક્તિ તરીકે જીવવાની છૂટ આપી શકીએ એ જ મોટી ભેટ સમાન છે

આ જ્યારે લખી રહી છું... આજે... મધ્યરેડી છે. આ લખાણ આપ સુધી પહોંચશે ત્યારે એ લીની ચૂક્યો રહેશે... પરંતુ મનમાં ઊભટેલા વિચારને વ્યક્ત કરવાનું શું કરવું નથી. એટલે 'મા' ને અબીલ-ગુલાલ થી નવાજવાની તક લીધી છે. આજે બધી જગ્યાએ છાપામાં, મેસેજ્સ માં આજે 'મા' ની ખૂબ બોલબાલા છે. મા ની મહત્તા અને મહત્તાના ગુણગાન છે... એ બધું વાંચી - સાંભળીને પ્રત્યેક સંબંધોના તાણાવાણામાં કેન્દ્રસ્થાને અને ગુણવાયેલી સ્ત્રી પાસેથી અપેક્ષાઓ અગણિત છે

સારું તો લાગે છે. પણ સામે પક્ષે મનમાં સવાલ ઊઠે કે આ લખાણ લખનાર કે મોકલનાર સાચા અર્થમાં 'મા' પ્રત્યે આવો જ આદર્શ અભિગમ ધરાવતા હશે !!! આ જીવાસને સંતોષવા એક પ્રયોગ કરવા વિચાર્યું... નવી પેઢીના ૧૮ થી ૨૫ વર્ષની વય ધરાવતા લગભગ ૧૦-૧૨ યુવાઓ સાથે ટેલીફોનિક વાતચીત કરી અને એમને 'મા' વિશે કંઈક કહેવા જણાવ્યું. એમની 'મા' વિશે ની રાજ જાણવાનો પ્રયત્ન કર્યો. આજના યુવાની દષ્ટિએ 'મા'નું અસ્તિત્વ - વ્યક્તિત્વ મૂલ્યવાનો હેતુ મુખ્ય હતો.

આ વાર્તાલાપ દરમ્યાન મનમાં ઊંડે-ઊંડે જે સાંભળવાની આશા હતી એ વાત એક કવિતા-વાર્તામાં સાંભળવા મળી, એ આખી જ અહીં મુકુ છું... એ પણ એક યુવા કવિયત્રીની જ અભિવ્યક્તિ છે... એની નક્કરતા તમને પણ ચોક્કસ હૃદયસ્પર્શી અનુભવાશે એની મને ખાતરી છે.

ગૂંથાયેલી તો સુનો, વો 'મા' હે તો ગલત કેસે હો સકતી હે ભલા !!

પરવરિશ મેં કોઈ કમી ન રહ જાયે, ટીકીન મેં ખાના એકદમ સ્વાદિષ્ટ જાયે, બચ્ચોં કે કપડે વક્ત પે યુલ જાયે, એકભી દાગ રહ ન જાયે

વો મા હે, વો ગલત કેસે હો સકતી હે ભલા !! નોકરી કરની યાહી તો બચ્ચોં ને રોક દિયા, કુછ ઘર પર હી કરના યાહા તો સખ ને ટોક દિયા, " તુમ મા હો, તુમ અપના વક્ત બચ્ચોં સે ભલા કેસે છીન સકતી હો... તુમ મા હો તુમ ભલા અપને લિયે વેસે હો સકતી હો ??? "

બચપન સે હમ બચ્ચોં ને મા પર કુછ એસા પ્યાર જતાયા... કે મા કો હંમેશા સહી કરને લિયે મજબૂર હી પાયા. મા, તુમ દોસ્તો કે સામને નાક મત કટવાના, સુનો મા, સ્કુલ મેં કુછ પ્રોપર પહન કે આના, આપ અંગ્રેજી બોલને કી કોશિશ મત દિયા કરો, આપ રહેને હી દો ઘર પે રહા કરો... જો બચ્ચોં કી ગલતિયાં કો હઝાર બાર માફ કર દેતી હેં, વો મા ખુદ કભી ગલત નહી હો સકતી હે... ખેર, હમ બચ્ચોં કે સાથ મા ભી બહી હુઈ, પર આજ ભી દેખતી હું. ઉન્હે અપને આંખો કે કોને સે મુઝે દેખને હુએ કે સહી તો પહના હે ન યહી બોલના હે ન... જૈસે કરું કે વેસે કરું ??

જસ ' મા ' સે હમને સખ કુછ શીખા પૂરી ઉમ્મ વો હમ બચ્ચોં સે શીખને કી કોશિશ કરતી રહી... કે ' મા ' હોકર કહી ગલત ન હો જાઉં... જૈસા બચ્ચા યાહે વૈસા હી બનકર દિખાઉં, તો આજ ' મા ' મેં આપસે માદી માંગતી હું, વાદા કરતી હું કે આપકે સાથ ખડી રહુંગી, આપ સહી કરો યા ગલત... આપને જે સહી રહુંગી. કભી હમસે ના કોઈ ઈજાજત માંગના જો મન કરે બસ વો કરતે જાના... 'મા' આપ ગલત હો સકતી હો...! આપ જૈસી હો આપ મા હી રહોગી આપ કો ભગવાન બનાકર નહી રખેંગે... આપ ઈન્સાન બન કર જીઓગી ખૂલ કર ગલતિયાં કરના, ખૂલ કર જીના જેસે આપ હમારે સાથ ખડી થી ના, વૈસે મેં આપ કે સાથ ખડી રહુંગી

અત્યાર સુધી ' અબીલ-ગુલાલ ' દ્વારા સ્ત્રીની સ્ત્રી તરીકે અને મા તરીકેની ભૂમિકા વિશે ભારપૂર્ક ઘણું આલેખાયું છે.

પ્રત્યેક સંબંધોના તાણાવાણામાં કેન્દ્રસ્થાને અને ગુણવાયેલી સ્ત્રી પાસેથી અપેક્ષાઓ અગણિત છે

ગૂંથાયેલી તો સુનો, વો 'મા' હે તો ગલત કેસે હો સકતી હે ભલા !!

પરવરિશ મેં કોઈ કમી ન રહ જાયે, ટીકીન મેં ખાના એકદમ સ્વાદિષ્ટ જાયે, બચ્ચોં કે કપડે વક્ત પે યુલ જાયે, એકભી દાગ રહ ન જાયે

વો મા હે, વો ગલત કેસે હો સકતી હે ભલા !! નોકરી કરની યાહી તો બચ્ચોં ને રોક દિયા, કુછ ઘર પર હી કરના યાહા તો સખ ને ટોક દિયા, " તુમ મા હો, તુમ અપના વક્ત બચ્ચોં સે ભલા કેસે છીન સકતી હો... તુમ મા હો તુમ ભલા અપને લિયે વેસે હો સકતી હો ??? "

બચપન સે હમ બચ્ચોં ને મા પર કુછ એસા પ્યાર જતાયા... કે મા કો હંમેશા સહી કરને લિયે મજબૂર હી પાયા. મા, તુમ દોસ્તો કે સામને નાક મત કટવાના, સુનો મા, સ્કુલ મેં કુછ પ્રોપર પહન કે આના, આપ અંગ્રેજી બોલને કી કોશિશ મત દિયા કરો, આપ રહેને હી દો ઘર પે રહા કરો... જો બચ્ચોં કી ગલતિયાં કો હઝાર બાર માફ કર દેતી હેં, વો મા ખુદ કભી ગલત નહી હો સકતી હે... ખેર, હમ બચ્ચોં કે સાથ મા ભી બહી હુઈ, પર આજ ભી દેખતી હું. ઉન્હે અપને આંખો કે કોને સે મુઝે દેખને હુએ કે સહી તો પહના હે ન યહી બોલના હે ન... જૈસે કરું કે વેસે કરું ??

જસ ' મા ' સે હમને સખ કુછ શીખા પૂરી ઉમ્મ વો હમ બચ્ચોં સે શીખને કી કોશિશ કરતી રહી... કે ' મા ' હોકર કહી ગલત ન હો જાઉં... જૈસા બચ્ચા યાહે વૈસા હી બનકર દિખાઉં, તો આજ ' મા ' મેં આપસે માદી માંગતી હું, વાદા કરતી હું કે આપકે સાથ ખડી રહુંગી, આપ સહી કરો યા ગલત... આપને જે સહી રહુંગી. કભી હમસે ના કોઈ ઈજાજત માંગના જો મન કરે બસ વો કરતે જાના... 'મા' આપ ગલત હો સકતી હો...! આપ જૈસી હો આપ મા હી રહોગી આપ કો ભગવાન બનાકર નહી રખેંગે... આપ ઈન્સાન બન કર જીઓગી ખૂલ કર ગલતિયાં કરના, ખૂલ કર જીના જેસે આપ હમારે સાથ ખડી થી ના, વૈસે મેં આપ કે સાથ ખડી રહુંગી

અત્યાર સુધી ' અબીલ-ગુલાલ ' દ્વારા સ્ત્રીની સ્ત્રી તરીકે અને મા તરીકેની ભૂમિકા વિશે ભારપૂર્ક ઘણું આલેખાયું છે.

અબીલ-ગુલાલ
મમતા રાવલ

આ વાર્તાલાપ દરમ્યાન મનમાં ઊંડે-ઊંડે જે સાંભળવાની આશા હતી એ વાત એક કવિતા-વાર્તામાં સાંભળવા મળી, એ આખી જ અહીં મુકુ છું... એ પણ એક યુવા કવિયત્રીની જ અભિવ્યક્તિ છે... એની નક્કરતા તમને પણ ચોક્કસ હૃદયસ્પર્શી અનુભવાશે એની મને ખાતરી છે.

થર્ડ ઇન્ટનાં હસીન સપનાં

તેલંગાણાના મુખ્યમંત્રી અને તેલંગાણા રાષ્ટ્ર સમિતિના પ્રમુખ કે. ચંદ્રશેખર રાવ લોકસભાની ચૂંટણીઓ જાહેર થઈ તે પહેલાંથી કેન્દ્રમાં બિન ભાજપી - બિન કોંગ્રેસી સરકાર રચવાની ફોર્મ્યુલા લઈને નેરતા થઈ ગયા હતા. હવે ચૂંટણીનો છેલ્લો તબક્કો ઓગણીસમી મેના રોજ સંપન્ન થશે ત્યારે પણ એમણે આશાવાદ છોડ્યો નથી. તેઓ આવા મોરચાનું નેતૃત્વ સ્વીકારવ તૈયાર છે અને એની સાથે દક્ષિણ ભારતની પ્રાદેશિક પાર્ટીઓને સાંકળવા આકાશપાતાળ એક કરી રહ્યા છે. આ મુદ્દે એમના કટ્ટર વિરોધી તેલુગુ દેશમવાળા ડો. ચંદ્રાબાબુ નાયડુ સિવાયના લગભગ દરેક પ્રાદેશિક પાર્ટીના વડા સાથે તેઓ ચર્ચા કરી ચુક્યા છે, જે માં પશ્ચિમ બંગાળના મુખ્યમંત્રી મમતા બેનરજ અને ઉત્તરપ્રદેશના સપા-બસપા ગઠબંધનના

નેતાઓ અભિલેશ યાદવ અને માયાવતીનો પણ સહયોગ સાંપડશે એવી શ્રદ્ધા સાથે તેઓ પોતાની નવતર ફોર્મ્યુલાનો પ્રચાર કરી રહ્યા છે. એમને વાયએસઆર કોંગ્રેસના નેતા જગનમોહનનો સહિયારો સાંપડ્યો છે પણ ડીએમકે પ્રમુખ સ્ટાલીન (કરુણાનિધિના સુપુત્ર)ને એમની ફોર્મ્યુલામાં ઝાડું તથા વરતાડું નથી. સ્ટાલિનના વારંવાર યુપીએ ગઠબંધન સાથે હોવાનું અને ભાવી વડાપ્રધાન તરીકે પોતે રાહુલ ગાંધીનું સમર્થન કરતા હોવાનું સ્વીકાર્યું છે. છતાં 'કેસીઆર'ના હુલામણા નામે ઓળખાતા પોપટની ચાંચ જેવું નાક ધરાવતા શ્યામસલોકા ચંદ્રશેખર રાવ એમના બિન ભાજપી - બિન કોંગ્રેસી સરકારના દાવામાંથી તસુભાર ચસકયા નથી. તેમનું માનવું છે કે યુપીએ - એનડીએની પળોજણમાં પડ્યા

વગર આ વખતે સરજાયેલી પરિસ્થિતિનો લાભ ઉઠાવી નાના પ્રાદેશિક પક્ષોએ દિલ્હીનું મ્યુરારસન કબજે કરવાની આ સોનેરી તક છે પોતે કોઈ પણ સંજોગોમાં ભાજપને સમર્થન નહી આપે - એવી જાહેરાત કરીને કેસીઆર અન્ય પ્રાદેશિક પક્ષોને એવો સહિયારો આપી રહ્યા છે કે આપણે કોંગ્રેસનો બહારથી ટેકો લઈ સરકાર રચી શકીએ એમ છીએ. કોંગ્રેસ સાથે આ પ્રકારનું ગઠબંધન ભાજપને સત્તા પરથી દૂર રાખવા મળી શકે એમ છે. રાહુલ ગાંધી સાથે ચર્ચા કરીને કોંગ્રેસના ટેકાથી પ્રાદેશિક પક્ષો કેન્દ્રમાં વડાપ્રધાનથી લઈ તમામ પદો પર પોતાના પ્રતિનિધિઓને ગોઠવી શકે. કોંગ્રેસનો ટેકો લેવા તૈયાર પરંતુ એને ડ્રાઈવિંગ સીટ નહીં આપવાની શરતે. આ મુજબની ફોર્મ્યુલા કેટલી કારગત નીવડશે તે તો રૂએ ના

રોજ બહાર પડનાર ચૂંટણી પરિણામો જ કહી શકશે, પરંતુ કેસીઆર જ્યારે આ વિશિષ્ટ અને વાહિયાત લાગતી ફોર્મ્યુલા વેચવા દર-બ-દર ભટકી રહ્યા છે ત્યારે સ્વાભાવિક છે કે વડાપ્રધાન પદ મેળવવા ઉત્સુક પ્રાદેશિક પાર્ટીઓના નેતાઓ એમને ડીએમકે વડા સ્ટાલિન જેવો રોકડો નકાર ન જ ભણે. પોતે વડાપ્રધાન બનવા માટે નહીં પરંતુ પ્રાદેશિક પાર્ટીઓના કોઈ સર્વમાન્ય નેતાને એ પદ પર જોવા માટે આ પરિશ્રમ એમ છે. રાહુલ ગાંધી સાથે ચર્ચા કરીને કેસીઆરને દેવગોડા, શરદ પવાર, માયાવતી, મમતા બેનરજ અને ડાબેરીઓનો ટેકો મળી રહેશે એવી આશા છે. આ પૈકીના તમામ નેતાઓને ક્યારેક તો વડાપ્રધાન પદની ખુરશી સપનામાં આવી જ છે!

મરઘાનેણીનો વર ઉતર્યો વાડીએ રે!

બરાબર બાર અને પાંચીસનું મુહુર્ત સાચવવાનું હોય એમ બરાબર બાર ને પાંચીસે જ અમારા ભાગવનો વરઘોડો શેરીની બહાર નીકળ્યો. જો કે ડીજેવાળાઓએ તો વરરાજા હજી છેલ્લા અડધા કલાકથી ઘેરથી નીકળતા પહેલાના એમના એકદમ કુતૂરપાણાના છેલ્લા ફોટા પડાવતો હતો ત્યારથી એમનું કામ શરૂ કરી દીધું હતું. બેચારુ નાના ટાબરિયાઓએ જેવું સંગીત શરૂ થયું કે તરત ડિસ્કો કરવાનું આરંભી દીધું. આજના નિશાળિયાઓને એકદાબગડા કે કક્કો ભલે ના આવડે પણ ડિસ્કો કરવાનું ના આવડે એ વાતમાં માલ નહીં. નિશાળે જતા હોય એવા છોકરાની શી વાત કરો છો અરે હજી કાલ સવારે જ ચાલતા શીખ્યા હોય એવા ટેલિયાનેય બે આંગળી ઊંચી કરીને ઊંચાનીચા થતાં તો આવડે જ આવડે. બરેબર તો મહાભારતમાં જેમ અભિમન્યુ તેની માતાના પેટમાંથી સાત કોઠાનું યુધ્ધ શીખીને નીકળ્યો એમ આજની પેઢી જન્મતાવેત ડિસ્કો કરવાનું શીખી લે છે. એનું કારણ ઘણા પાછળ એમ કહે છે કે એની માતાએ જ્યારે ગર્ભ ધારણ કરેલો ત્યારે એમ કોઈના ને કોઈના લગ્નમાં જરૂર નાચી હશે.

ભાગવના મિત્રો આ ઘડીની જ કલાકથી રાહ જોઈ રહ્યા હતા. ઘણાને તો બે બે મસાલા ચર્ચાઈ ગયા હશે. યા પાણી તો આવ્યા કે તરત મળી ગયા હતા એટલે બીજી યાની કોઈ આશા રખાય તેમ ન હતું. જો કે ઘણા લખરમૂઠિયા બીજી યા મળે તો કોઈનું અપમાન થાય એવી ભાવના સ્વપ્નમાંયે રાખના ન હતા. એ ભાઈઓ ત્રીજો મસાલો બિસ્સામાંથી કાઢું કે ના કાઢું એવો વિચાર કરતા હશે. અને મનમાં કહેતા હશે કે આ ભાગવિચોય કેટલાક ફોટા પડાવતો હશે. આ સૂરજ તો માથે આવ્યો. હમણાં અડધા કલાક પછી બરાબરના અગનગળા વરસવા માંડશે પછી કોણ એનો કાકો નાચવાનો છે ? પણ ખરું કહેવા જાવ તો એના કાકાને તો આજે નાચવા વગર છૂટકો જ નથી. એણે ખાલી નાચવાનું નથી, પણ જે ના નાચતા હોય સાથે બેચી બેચીને નચાવવાના ય. એટલે જેવા વરરાજો ઉઠે આપણો ભાગવ એના બનેલીની નવી નકકોર અને મોઢીદાટ ગાડીમાં બેઠો અને ગાડી રહેલોને જેવી શેરીની બહાર નીકળી કે તુરંત જ કાકાએ બેત્રણ ભાગવના મિત્રો સાથે નાચવાનું ચાલુ કરી દીધું. એવા જોશથી નાચવાનું ચાલુ કર્યું કે

એમનું જોશ જોઈને ડીજેવાળાનેય જોશ યડી ગયું. એમણે વોલ્યુમ એકદમ કુલ કરી દીધું. ડીજેવાળા અને કાકાનું જોશ જોઈ અત્યાર લગી બાજુમાં ઊભેલા મિત્રોનેય જોશ યડ્યું કે અભિમન્યુ જેમ સાત દુધમાં સામે રણે યડ્યો હતો એમ કાકાએ તો બરેબર ધબધબાટી મચાવી દીધી. વરના મિત્રોય રંગમાં આવી ગયા. નાકડા વળતુમાં જાણે વીજળીનો કરંટ લાગી ગયો. આ જોઈને વરની નાની બહેન તો ભાઈની સગાઈની વાત શરૂ થયેલી ત્યારની આ જાણની રાહ જોઈ રહી એમ યાદોમ કરીને તૂટી પડી. કાકાને નાચતા જોઈ કાકીને પણ શરૂ થયું. એને સવારનું પેટમાં કંઈક દુખતું હતું કેદાય એણે બતાવેલી એના ભાઈની છોકરી જેઠાણીએ રિજેક્ટ કરેલી એનું કે એને લગન માટે જોઈ જોઈની હતી એવી મોઢી સાડી મળી ન હતી કે રાતે ગાળા પત્યા પછી વહેંચાયેલા નાસ્તામાં ગોટા થોડાક વધારે ખવાઈ ગયેલા કે જેજીએ એને કોઈ જવાબદારી સોંપેલી નહી કે પછી જેઠાણી એને કોઈ કરતા કોઈ વાતમાં કશું પૂછતા જ ન હતા, એનું કે ... જવા દો ને યાર. માણસને પેટમાં દુખવાના અનેક કારણો હોય છે. એ બધું ભૂલીને ધડામધમ ધડામધમ નાચતા પુરુષમંડળમાં રીતસરની ફૂટી પડી. કુંડુંબની છોકરીઓ અને નાની વહુવારંઓ પણ ઉત્સાહમાં આવી ગઈ અને કાકી-ભત્રીજીની ફરતી નાચવા માંડી. બનીનીને તૈયાર થયેલી સુંદર મહિલાઓની કમનીય ડોલતી કાયા જોઈને અત્યાર સુધી બાજુમાં શાંતિથી ચાલતા રંગરિસાઓની શાંતિ હરદાઈ ગઈ, એમના મન મહેલવા માંડ્યા અને અંગ ઝૂમવા લાગ્યા. એ લોકો એકદમ મંદ ગતિમાં હાથ અને પગ પહોળા કરીને હલાવતા આ સુંદર દ્રશ્યમાં જોડાઈ ગયા. એટલામાં વળી ત્રિરિંગોવાળો અલ્યો એટલે એમના વડાકા મટકાની હટ આવી ગઈ. આજકાલના ફિલ્મી હિરોને જે અદાઓ

એમની કલ્પનામાં પણ નહી આવી હોય એવી અદાઓ ડિસ્કોમાં જોડાયેલા નવયુવાનો અને યુવતીઓ દર્શાવવા માંડ્યા. આખું સરદશ (કે સર્કસ ?) બરાબર મુખ્ય રસ્તા પર આવ્યું ત્યારે જેમ વડાપ્રધાનશ્રીના રોડ શોમાં આજુબાજુના ઓટલાઓ અને અડારીઓ અને અગાથીઓ પરથી લોકો ડાકા ખેંચી બેચીને જુએ છે તેમ ભાગવભાઈનો વરઘોડો જોવા લાગ્યા. ખાસ તો ગાડીની આગળ ડિસ્કો કરી રહેલા યુવાનો-યુવતીઓને ટીકી ટીકીને જોવા માંડ્યા. કેટલાક નાના ભૂલકા ભરખપોરે ફૂટતા કોઠી અને આકાશી રોકેટ ભારે ઉત્સુકતાથી ભાળી રહ્યા. લાંબી લાંબી લાલ ટેટાની લૂપે તેમના મનમાં બહુ રોમાંચ લાવી દીધો.

મને અત્યાર સુધી એમ હતું કે અમારા ગામડાવાળા જ ગુજરાતી ગીતો વગાડે છે. પણ રાજધાનીમાં ગીતો વાગના સાંભળી મારી છાતી ગજ ગજ ફૂલી ગઈ. મને થયું કે માતૃભાષા અભિયાનવાળા ગુજરાતી ભાષાની અમ્મી ચિંતા કરે છે. ગુજરાતી ભાષાને કોઈ કહેતાં કંઈ થયું નથી. જ્યાં સુધી આ ડિસ્કોવાળા રોડ પર નાચે છે ત્યાં સુધી ગુજરાતી ભાષાનો વાળ પણ વાંકો થવાનો નથી. પહેલા સનેડો આવ્યો, પછી ભલા રામા મોરી આવ્યો, એ પછી યાર યાર બંગાળીછાળી ગાડી આવી, હવે ખબર નહી ક્યારનાય આ ડીજેવાળા એક પછી એક ગુજરાતી ગીતો વગાડી રહ્યા છે. (ખરેખર તો બંગાળી રહ્યા છે.) એનો ગુજરાતી ભાષાના સંગેષ ખાઈને કહું છું મને એક અક્ષર પણ ચોખ્ખો સંભળાયો નથી. નહીતર અહીં એની એક કી ચોક્કસ લખત.

જાન હવે રાજધાનિ પર આવી ગઈ છે. મારા બા કાયમ કહેતા કે જાનેયા યાર પ્રકારના હોય છે. એક, જાનેયા- જેઓ પોતાના બિસ્સામાં દસપંદર જણ રોકડા લઈને આવ્યા હોય છે અને જરૂર પડ્યે વરના બાપને ભોંપ આવા દેતા નથી. બે, માનેયા- જેમને ખાસ માનથી લાવવા પડ્યા હોય છે એને સતત એમનો માનભંગ ના થાયે એની ધરના બાપને ફડક રહ્યા કરતી હોય છે. ત્રણ, ધાનેયા- જેઓ કેવળ સારાં મિષ્ટાન્ન જમવા જ આવ્યા હોય છે અને ભોજન પત્યે તુરંત રવાના થઈ જાય છે. અને ચોથા તાનેયા- જેને તેમ અત્યારે ભારે તાનમાં વિધિવિધ

મનના ઉમંગો
રાણછોડ પરમાર